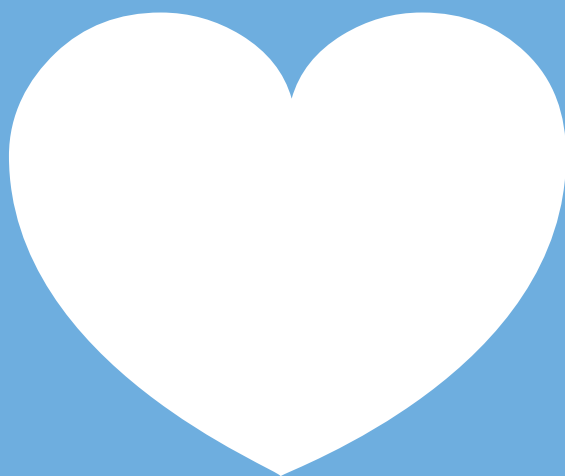

Μια στιγμή

Ένα παλιό γνωμικό λέει ότι ο άνδρας, που συμπεριφέρεται στη γυναίκα του σαν να είναι πριγκίπισσα, αποτελεί τη μεγαλύτερη απόδειξη ότι ανατράφηκε από μια βασίλισσα. Αν και οι όροι αυτοί τείνουν να ξεπεραστούν, η αλήθεια είναι ότι συχνά μεγαλώνουμε τα αγόρια μας με το πρότυπο του ιδανικού άνδρα που έχουμε στο μυαλό μας. Όμως κι εμείς αποτελούμε πρότυπο για τους γιους μας σε ένα βαθύ και υποσυνείδητο επίπεδο. Μπορεί στα πέντε να μας κοιτάνε στα μάτια και στην εφηβεία οποιαδήποτε τρυφερότητα να είναι αιτία πολέμου, αλλά από τα τριάντα και μετά ξαφνικά συνειδητοποιούν ότι «μάνα είναι μόνο μία».

Από τη στιγμή που γεννιούνται, τους χαρίζουμε την καρδιά μας χωρίς δεύτερη κουβέντα για να τους προστατεύει από κάθε αναποδιά, όμως έρχεται η ώρα που αντιλαμβανόμαστε ότι οι ρόλοι αντιστράφηκαν και είμαστε εμείς υπό την προστασία τους, κάτι ιερό και ανεκτίμητο που κανείς δεν έχει το δικαίωμα να βάλει στο στόμα του.

Ο σύζυγός μου έχασε τη μητέρα του πριν από αρκετά χρόνια και συχνά μου λέει πόσο θα ήθελε ακόμα μια ώρα μαζί της. Να πιουν παρέα έναν καφέ, να την αγκαλιάσει μια ακόμα φορά, να της πει πως συνεχίζει να την κουβαλά μέσα στην καρδιά του και ότι όση αγάπη δίνει σε εμάς και στους άλλους την έχει πάρει διπλά και τριπλά από εκείνη. Αυτό είναι ένα βιβλίο για να πούμε όλα όσα θα θέλαμε στην πιο αδιαπραγμάτευτη αγάπη της ζωής μας, τους γιους μας.

Στη Βαϊτσα για την αγάπη που έδωσε στον Κώστα με όλη της την καρδιά και τον έκανε τον άνθρωπο που είναι σήμερα.

Μαρίνα Γιώτη

Όταν γεννήθηκες,
η καρδιά μου χτυπούσε σαν

τρελή

και δεν χρειάστηκε πολύ,
μονάχα μια στιγμή...

Και τη δική της θέση πήρε η

αγάπη

Αθώα, πρωτόγνωρη.

Κάθε συναίσθημα με το άπειρό της πλάθει.

